บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่พูดโดยคนคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยและระบบเสียงภาษาคะฉิ่นจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมัน และวิเคราะห์ความแตกต่างของระบบเสียงดังกล่าว รวมทั้งการสร้างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนทั้งหมด 6 ขั้นตอนดังนี้ ทบทวนวรรณกรรม เตรียมเครื่องมือในการวิจัย ทดสอบเครื่องมือ เก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล และเขียนรายงาน

ทบทวนวรรณกรรม

เพื่อหาความรู้พื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อใหญ่ๆดังนี้ ประวัติความเป็นมาของคนคะฉิ่น ผู้วิจัยได้ศึกษาประวัติความเป็นมาของคนคะฉิ่นตั้งแต่อดีตและได้ศึกษาหลักฐานการอพยพย้ายถิ่นจากถิ่นอาศัยเดิมในประเทศพม่าเข้ามาในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์คะฉิ่นและได้รวบรวมความรู้จากคำบอกเล่าของคนคะฉิ่น ในขณะเดียวกันผู้วิจัยได้ศึกษาภาษาอื่นๆในตระกูลทิเบต-พม่าที่เกี่ยวข้องกับภาษาคะฉิ่น และผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับระบบเสียงภาษาคะฉิ่นและระบบการเขียนภาษาต่างๆ โดยใช้อักษรไทย (ดูรายละเอียดในบทที่ 2)

การเก็บข้อมูลภาษาคะฉิ่นที่เขียนด้วยอักษรโรมัน

ศึกษาระบบการเขียน ภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมัน

เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะต้องวิเคราะห์ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่ใช้อักษรโรมัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นระบบเสียงภาษาคะฉิ่นเมื่อประมาณ 100 ปีที่ผ่านมา เพื่อเปรียบเทียบกับระบบเสียงที่วิเคราะห์จากข้อมูลที่เก็บจากผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยว่าระบบเสียงทั้งสองระบบมีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ซึ่งก่อนที่จะดำเนินการวิจัยตามที่ขั้นตอนที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยต้องศึกษาระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันเพื่อให้สามารถอ่านภาษาคะฉิ่นที่เขียนด้วยอักษรโรมันได้และใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นจากข้อมูลเอกสารที่เขียนโดยใช้อักษรโรมัน ในการนี้ผู้วิจัยได้เรียนภาษาคะฉิ่นกับนายเบา นอจา อายุ 47 ปี ซึ่งในอดีตเคยเป็นครูสอนภาษาคะฉิ่นระดับประถมศึกษาที่เมืองมิจินา

รัฐคะฉิ่น ประเทศพม่า ปัจจุบันนี้นายเบา นอจาเป็นทนายความอยู่ที่ประเทศพม่าและได้เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยประมาณ 1 เดือน ผู้วิจัยได้เรียนภาษาคะฉิ่นวันละ 4 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 10 มีนาคม – 30 มีนาคม 2541 โดยใช้หนังสือแบบเรียนภาษาคะฉิ่นระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 3 ภายหลังจากที่นายเบา นอจา ซึ่งเป็นครูสอนภาษาคะฉิ่นให้แก่ผู้วิจัยเดินทางกลับประเทศพม่าแล้ว ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากนางซารา อุสา อายุ 75 ปี ซึ่งเป็นคนคะฉิ่นเชื้อสายจิงเผาะ อดีตเคยเป็นครูอยู่ที่เมืองมิจินาและอยู่ในคณะผู้จัดทำ English-Kachin-Burmese Dictionary (1977) และนายศิริพงศ์ สมาธิตั้งมั่น ซึ่งเป็นคนคะฉิ่นเชื้อสายจิงเผาะเช่นกัน นายศิริพงศ์ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการพิมพ์เอกสารภาษาคะฉิ่นมาแล้วประมาณ 30 ปี เป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการอ่านเขียนภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันและช่วยตอบข้อซักถามของผู้วิจัยเมื่อประสบปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลภาษาคะฉิ่น

เก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเอกสารภาษาคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันจากหนังสือแบบเรียนภาษาคะฉิ่นระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 3 และ Dictionary of the Kachin Language ของ Hanson (1906)

การเก็บข้อมูลภาษาคะฉิ่นกับผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย

เตรียมเครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย คือ รายการคำ (word list) ทั้งหมด 1,074 คำ เกณฑ์ในการเลือกคำเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ระบบเสียงได้แบ่งเป็นหมวดหมู่ดังต่อไปนี้ (ดูรายการคำในภาคผนวก)

1. หมวดอวัยวะ
2. หมวดสัตว์
3. หมวดพืช ผัก ผลไม้
4. หมวดจำนวนนับ
5. หมวดสถานที่ สิ่งก่อสร้างและคำบอกทิศทาง
6. หมวดสรรพนาม เครือญาติและอาชีพ
7. หมวดวัน เดือน ฤดูกาล
8. หมวดสิ่งของเครื่องใช้
9. หมวดกริยา อาการ

10. หมวดรูปร่าง ลักษณะและคุณสมบัติ
11. หมวดเบ็ดเตล็ด

อุปกรณ์ประกอบการเก็บข้อมูลภาคสนาม

1. ใช้อุปกรณ์ที่เป็นของจริงและรูปภาพประกอบการซักถาม เพื่อให้ผู้บอกภาษาเข้าใจถึงสิ่งที่ต้องการทราบได้อย่างรวดเร็ว
2. ใช้เครื่องบันทึกเสียงเนชั่นแนล รุ่น RQA70 ซึ่งสามารถใช้ได้กับแบตเตอรี่ มีไมโครโฟนในตัว

ทดสอบเครื่องมือ

ในการทดสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ทดสอบกับนายจะนอ ละทอ ซึ่งเป็นคนคะฉิ่นที่อาศัยอยู่ที่บ้านใหม่สามัคคี ต.เมืองนะ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ผู้วิจัยอธิบายให้ผู้บอกภาษาทราบว่าผู้วิจัยมาทำอะไร ต้องการถามเกี่ยวกับอะไร แล้วพูดคุยซักถามเรื่องต่างๆ ทั่วไปก่อน เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้บอกภาษาและผู้วิจัย

จากนั้นผู้วิจัยเริ่มถามผู้บอกภาษาทีละคำว่า "คำนี้ในภาษาคะฉิ่นเรียกว่าอะไร" หรือ "สิ่งนี้ในภาษาคะฉิ่นเรียกว่าอะไร" โดยให้ดูรูปภาพหรือของจริง จากนั้นผู้วิจัยได้บันทึกเสียงคำในภาษาคะฉิ่นโดยใช้สัทอักษร บางครั้งผู้วิจัยพบว่าผู้บอกภาษารู้สึกเบื่อกับการนั่งตอบคำถามนานๆ ผู้วิจัยจึงต้องให้ผู้บอกภาษาพาเดินไปรอบๆ บริเวณสถานที่เก็บข้อมูล แล้วถามเรื่องราวต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวกับการเก็บข้อมูลและเรื่องทั่วไป เพื่อให้ผู้บอกภาษารู้สึกสบายขึ้นแล้วกลับมาบอกข้อมูลต่อไป

ในขั้นตอนสุดท้ายผู้วิจัยขอให้ผู้บอกภาษาบันทึกเสียงโดยผู้วิจัยจะเป็นผู้อ่านคำภาษาไทย 1 ครั้ง แล้วผู้บอกภาษาพูดคำภาษาคะฉิ่น 2 ครั้ง

เก็บข้อมูล

หลังจากทดสอบเครื่องมือและพบว่าวิธีดำเนินการดังกล่าวข้างต้นเป็นที่น่าพอใจแล้ว ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย โดยใช้เครื่องมือและวิธีการเดียวกันกับที่ใช้ในการทดสอบเครื่องมือ โดยในการคัดเลือกผู้บอกภาษา ผู้วิจัยมีเกณฑ์ดังนี้

เกณฑ์ที่หนึ่ง ผู้วิจัยเลือกผู้บอกภาษาเพศชาย 1 คนและเพศหญิง 1 คน อายุระหว่าง 20-25 ปี เกิดและเติบโตในประเทศไทย เพราะผู้วิจัยสันนิษฐานว่าคนคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยจะพูดภาษาคะฉิ่นไม่เหมือนกับคนคะฉิ่นที่อาศัยอยู่ในประเทศพม่า และผู้วิจัยต้องการให้เห็นว่าทั้งเพศชาย

และเพศหญิงพูดภาษาคะฉิ่นไม่แตกต่างกัน เกณฑ์ที่สอง ผู้บอกภาษาต้องจบการศึกษาภาคบังคับเป็นอย่างน้อย เพราะผู้วิจัยต้องการทราบว่าภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยและได้รับการศึกษาในประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไร และเกณฑ์ที่สาม ผู้บอกภาษาจะต้องใช้ภาษาคะฉิ่นและภาษาไทยได้อย่างดีในชีวิตประจำวัน มีอวัยวะในการออกเสียงเป็นปกติ สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและมีประสาทหูใช้งานได้ดี ทั้งนี้เพื่อไม่ก่อให้เกิดความยากลำบากในการสัมภาษณ์

ปัญหาในการเลือกผู้บอกภาษา

ในตอนแรกผู้วิจัยตั้งใจว่าจะเลือกผู้บอกภาษาที่อาศัยอยู่ที่บ้านใหม่สามัคคี ตำบลเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่คนคะฉิ่นอาศัยอยู่ แต่ผู้วิจัยพบว่าในหมู่บ้านนี้นอกจากจะมีคนคะฉิ่นอาศัยอยู่แล้ว ยังมีกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ คือ ล่าหู่ อาข่า ลัวะ และไทใหญ่ อาศัยรวมกันอยู่ในหมู่บ้าน และการสื่อสารระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะใช้ภาษาล่าหู่เป็นภาษากลาง อีกทั้งมีการแต่งงานกันระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ทำให้ในแต่ละครอบครัวจะใช้ภาษาต่าง ๆ คือ คะฉิ่น ล่าหู่ อาข่า ลัวะ และไทใหญ่ สลับกันไป ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเกรงว่าภาษาคะฉิ่นของคนคะฉิ่นที่บ้านใหม่สามัคคีจะเป็นภาษาที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาอื่นๆ ซึ่งไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ในการเลือกผู้บอกภาษาของผู้วิจัยที่ต้องการผู้บอกภาษาที่เป็นคนคะฉิ่นที่พูดภาษาคะฉิ่นเป็นภาษาแรก

ในการทดสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ขอให้ผู้ใหญ่บ้านช่วยหาผู้บอกภาษาตามเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นให้กับผู้วิจัย ผู้ใหญ่บ้านใช้เวลาหาผู้บอกภาษาให้แก่ผู้วิจัยถึง 3 วัน เนื่องจากเป็นฤดูเก็บเกี่ยวถั่วเหลือง คนคะฉิ่นต้องไปทำงานในไร่กันหมด ไม่มีผู้ที่จะว่างเป็นผู้บอกภาษาแก่ผู้วิจัยเป็นเวลานานหลายวันได้ แม้ว่าผู้วิจัยจะมีค่าตอบแทนให้บ้างก็ตาม ในที่สุดผู้วิจัยได้นายจะนอ ละทอ มาเป็นผู้บอกภาษา และเริ่มเก็บข้อมูลเพื่อทดสอบเครื่องมือ เมื่อเก็บข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยมาตรวจสอบข้อมูลที่เก็บมาจากนายจะนอ ละทอ กับนางซารา อุสา พบว่ามีคำศัพท์หลายคำเป็นภาษาไทใหญ่และภาษาล่าหู่ เมื่อผู้วิจัยสอบถามนายจะนอ ละทอ พบว่ามีภรรยาเป็นคนไทใหญ่ และมีการสลับภาษาระหว่างภาษาคะฉิ่นและภาษาไทใหญ่ในครอบครัว ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการได้ข้อมูลภาษาที่ไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงเปลี่ยนมาเลือกผู้บอกภาษาที่อาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่แทน ซึ่งเป็นคนคะฉิ่นที่พ่อแม่อพยพมาจากรัฐคะฉิ่น ประเทศพม่า แต่เกิดและเติบโตในประเทศไทยและได้รับการศึกษาในระบบการศึกษาของไทย โดยในชีวิตประจำวันครอบครัวนี้ยังใช้ภาษาคะฉิ่นเป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัว

ผู้บอกภาษา

จากเกณฑ์การคัดเลือกผู้บอกภาษาข้างต้น ผู้วิจัยคัดเลือกผู้บอกภาษา 2 คน คือ

1. นายยอนา ลาชิ เพศชาย อายุ 20 ปี จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. นางสาวทุซาน มาราน เพศหญิง อายุ 24 ปี นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยพายัพ

สถานที่เก็บข้อมูล

บ้านเลขที่ 127 ถ.เจริญเมือง อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ซึ่งเป็นบ้านของคนคะฉิ่นที่ย้ายเข้ามาจากรัฐคะฉิ่น ประเทศพม่าและยังใช้ภาษาคะฉิ่นในการสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัว

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บอกภาษาระหว่างวันที่ 21 - 30 เมษายน 2541 โดยใช้เวลาวันละ 4-5 ชั่วโมง

ปัญหาในการเก็บข้อมูล

1. ปัญหาเรื่องเสียงรบกวนจากผู้สังเกตการณ์ ในเวลาสัมภาษณ์ผู้บอกภาษามักจะมีเพื่อนบ้านหรือผู้สนใจอื่น ๆ มารายล้อมคอยฟังอยู่ด้วย เมื่อถึงคราวใดที่ผู้บอกภาษาหยุดคิดหาคำตอบนานๆ ผู้สังเกตการณ์เหล่านั้นมักจะช่วยบอกให้และผู้บอกภาษามักจะพูดตาม ซึ่งทำให้ผู้วิจัยไม่แน่ใจว่าเวลาผู้บอกภาษาใช้ภาษาคะฉิ่นจริงๆ จะออกเสียงตามที่ตนออกเสียงจริงหรือเป็นคำในภาษาคะฉิ่นจริงหรือไม่ ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการหาคนคะฉิ่นอีกคนหนึ่งเป็นผู้ตรวจสอบข้อมูล ซึ่งพบว่ามีข้อมูลหลายคำที่เป็นภาษาพม่า ผู้วิจัยต้องเก็บข้อมูลซ่อมคำที่หายไปอีกครั้งหนึ่ง

2. การไม่ตรงต่อเวลาของผู้บอกภาษา บางทีผู้วิจัยนัดวันและเวลาที่จะไปสัมภาษณ์ไว้แล้วและผู้บอกภาษาไม่อยู่ เนื่องจากผู้บอกภาษาคนหนึ่งเป็นพนักงานบริการปั๊มน้ำมันและมักจะทำงานล่วงเวลาทำให้ผู้วิจัยต้องเสียเวลาคอยครั้งละหลายชั่วโมง

วิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมัน ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย เพื่อหาความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาคะฉิ่นในปัจจุบันกับระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนที่ใช้อักษรโรมันเพื่อใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการสร้างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นด้วยอักษรไทย

วิเคราะห์ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมัน

ในการวิเคราะห์ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมัน ผู้วิจัยไม่สามารถแสดงสัทลักษณะของแต่ละเสียงได้เนื่องจากมิได้มีการบันทึกเสียงของผู้พูดภาษาคะฉิ่นในตอนที่สร้างระบบการเขียนเมื่อประมาณ 100 กว่าปีที่ผ่านมา ดังนั้นผู้วิจัยเพียงแต่คาดเดาว่าตัวอักษรแต่ละตัวน่าจะแทนหน่วยเสียงประเภทใด ผู้วิจัยมีสมมติฐานว่าระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นที่ใช้อักษรโรมันน่าจะใช้แนวคิด phoneme-based script คือ สัญลักษณ์ 1 สัญลักษณ์แทนหน่วยเสียง 1 หน่วยเสียง ดังนั้นในการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดดังกล่าวรวมกับความรู้ในเรื่องการอ่านและการเขียนภาษาคะฉิ่นที่ใช้อักษรโรมัน โดยเปรียบเทียบว่าตัวอักษรแต่ละตัวแทนหน่วยเสียงอะไรบ้าง ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้มาจากแบบเรียนภาษาคะฉิ่นระดับอนุบาลจนถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ขอให้ผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่มีอายุมากที่สุดเท่าที่จะหาได้และสามารถอ่านหนังสือคะฉิ่นที่เป็นอักษรโรมันได้ คือ นางซาราอุสา อายุ 75 ปี ช่วยอ่านภาษาคะฉิ่นให้ฟัง เพื่อตรวจสอบดูว่าตัวอักษรใดน่าจะแทนหน่วยเสียงใด

วิเคราะห์ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย

ในการวิเคราะห์ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นเกิดและเติบโตในประเทศไทย ผู้วิจัยใช้ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลภาคสนามเป็นหลัก โดยใช้ทฤษฎีสัทวิทยาหน่วยเสียง (phonemics) ในการวิเคราะห์เพื่อหาหน่วยเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. สร้างตารางเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เพื่อหาว่าภาษาคะฉิ่นมีเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์อะไรบ้าง

2. ทดสอบหาหน่วยเสียงและหน่วยเสียงย่อยในภาษาคะฉิ่น โดยหาคู่เทียบเสียงสำหรับเสียงแต่ละคู่ ถ้าเสียงคู่นั้นทำให้ความหมายของคำต่างกัน (contrastive) จะพิจารณาให้เป็นคนละหน่วยเสียง แต่ถ้าเกิดแบบสับหลีก (complementary distribution) และเกิดแบบแปรอิสระ (free variation) จะพิจารณาให้เป็นหน่วยเสียงย่อย

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. สร้างตารางหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เพื่อหาว่าภาษาคะฉิ่นมีหน่วยเสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์อะไรบ้าง

วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาคะฉิ่นในปัจจุบันกับระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนที่ใช้อักษรโรมัน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดภาษาคะฉิ่นที่เกิดและเติบโตในประเทศไทยและระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่วิเคราะห์จากระบบการเขียนที่ใช้อักษรโรมัน เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่าง โดยแยกออกเป็น ระบบพยัญชนะ ระบบเสียงสระ และระบบวรรณยุกต์ พร้อมทั้งอธิบายและพยายามหาสาเหตุของความแตกต่างเหล่านั้น

สร้างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย

ผู้วิจัยได้ผสมผสานแนวคิด phoneme-based script และความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียนภาษาไทยช่วยในการสร้างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย ผู้วิจัยได้เลือกเอาตัวอักษรไทยแต่ละตัวแทนแต่ละหน่วยเสียงในภาษาคะฉิ่น ถ้าหน่วยเสียงใดพบทั้งในภาษาไทยและภาษาคะฉิ่น ผู้วิจัยก็เลือกเอาตัวอักษรไทยที่แทนหน่วยเสียงนั้นในภาษาไทย แทนหน่วยเสียงเดียวกันในภาษาคะฉิ่น ตัวอย่างเช่น หน่วยเสียง /k/ ในภาษาไทย ใช้อักษร <ก> ในการเขียน ดังนั้นหน่วยเสียง /k/ ในภาษาคะฉิ่นก็แทนด้วยอักษร <ก> เช่นกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยยังได้เสนอปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการสร้างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทยให้ดียิ่งขึ้น หากมีผู้สนใจจะนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคต

สรุปผลและเขียนรายงาน

เมื่อได้ผลการวิเคราะห์แล้ว ผู้วิจัยจึงสรุปผล พร้อมทั้งเขียนรายงาน โดยแบ่งการรายงานออกเป็นบทต่างๆ ดังนี้

เสนอผลการวิเคราะห์ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นจากระบบการเขียนที่เป็นอักษรโรมัน (บทที่ 4)

เสนอผลการวิเคราะห์ระบบเสียงภาษาคะฉิ่นของผู้พูดที่เกิดและเติบโตในประเทศไทย (บทที่ 5)

เสนอผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาคะฉิ่นในปัจจุบันกับระบบเสียงภาษาคะฉิ่นที่สะท้อนจากระบบการเขียนที่ใช้อักษรโรมัน (บทที่ 6)

เสนอผลการสร้างระบบการเขียนภาษาคะฉิ่นโดยใช้อักษรไทย (บทที่ 7)

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ (บทที่ 8)